

PSC

endavant

82 agost
de 2009

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

Entrevista al President Montilla:

“El finançament fa gran a Catalunya. Un acord just i estatutari”

sumari

5 ENTREVISTA Amb l'Acord del finançament Catalunya ha fet un pas històric

8 ACTUALITAT Nova Llei d'Educació de Catalunya

10 ACTUALITAT Inauguració de la T1

14 DISSABTE ROIG El PSC fa 20.000 nous simpatitzans

23 NOVES TECNOLOGIES PSC número 1 en ciberactivisme

AGOST 2009
NÚMERO 82

Endavant

És una publicació periòdica
d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Organització
i Finances del PSC

Director: Antoni Poveda

Coordinadora: Irene Sánchez

Disseny: Antonio Ramírez

Còmic: Manel Ferrer

Fotografia: Pepa Álvarez, Cristina
Diestro i Jordi Bedmar

Correccions: Montse Pallarès

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-764-987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,
Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 28

E-mail endavant@socialistes.cat

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlo informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

En cumplimiento de la Ley Orgánica de Protección de Datos Personales, le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlo informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

Zaragoza: "Com deia el president Montilla, és evident que el finançament ha marcat un punt d'inflexió"

El Secretari d'Organització ha qualificat el nou model de finançament com un acord "boníssim" que farà que Catalunya quedi per primera vegada per sobre de la mitjana estatal.

Quant a la resposta dels partits de l'oposició davant el millor sistema de finançament que ha tingut Catalunya en la seva història, Zaragoza considera l'actitud del PP com una "ofensiva grollera" que consisteix en "desqualificar l'acord del finançament donant una imatge sectària i mentidera de Catalunya."

Pel que fa a CiU, Zaragoza ha destacat que en cap moment, "la gent de CiU i el senyor Mas no han dedicat ni un minut del seu temps a defensar els interessos de Catalunya ni a ajudar el seu govern", doncs els nacionalistes de CiU "critiquen els fets dels socialistes i callen amb les agres-

sions del PP a Catalunya".

"Uns diuen que l'acord de finançament és massa i els altres diuen que és massa poc", ha dit Zaragoza en referència a PP i CiU, "i resulta que el massa i el poc volen governar junts".

El secretari d'Organització socialista ha emplaçat CiU a "sumar-se a l'acord" i els ha recordat que "no és la victòria d'un govern, és una victòria de Catalunya"

Zaragoza també ha comentat que si bé els nacionalistes critiquen l'acord aconseguit pel Govern de Catalunya, la realitat és que "no esperaven que el resultat de la negociació fos tan bo. Sense anar més lluny, el líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, diumenge reconeixia que calia canviar de tema. Les enquestes indiquen que la meitat del seu electorat dona suport al finançament." ■

José Zaragoza

Miquel Iceta

Viceprimer secretari i Portaveu del PSC

La prova del nou

El rotund èxit obtingut amb la negociació del nou sistema de finançament és la definitiva prova del nou de l'aptitud del socialisme català per governar Catalunya, la prova que acaba amb els injustos prejudicis escampats pels nostres principals adversaris polítics. Ja havíem demostrat que érem capaços de promoure el canvi del marc institucional amb l'aprovació del nou Estatut l'any 2006. També hem demostrat que érem capaços d'afrontar reptes negligits al llarg de dues dècades pels governs de CiU com la garantia de subministrament d'aigua a la regió metropolitana de Barcelona a través de la planta desaladora d'El Prat o el subministrament elèctric a les comarques gironines a través de la línia de molt alta tensió. També hem demostrat la capacitat d'arribar a pactes nacionals amb l'oposició en temes tan sensibles com l'educació o la immigració. Hem demostrat també la nostra capacitat de govern a través de l'augment espectacular de la inversió pública i l'increment significatiu del nombre de metges, mestres i mossos. Només faltava demostrar que érem capaços d'aconseguir acords amb el govern d'Espanya i que el fet de compartir projecte amb el PSOE no restaria força a les legítimes reivindicacions catalanes. Ans al contrari, l'estreta relació entre PSC i PSOE afavoreix l'assoliment de bons resultats perquè el PSC no abdica de la seva funció en tant que màxim representant dels interessos de Catalunya.

Queda molt a fer encara i més d'un any de legislatura per culminar la feina. El Govern ha de vetllar pel manteniment de l'actual nivell d'inversió

Miquel Iceta

pública, redreçar la precària situació del servei de rodalia assolint-ne la gestió l'any 2010, assegurar la posició determinant de les institucions catalanes en la gestió de l'aeroport de Barcelona-El Prat, crear el consorci tributari i garantir l'adequat ritme de desplegament estatutari. El Govern ha d'assegurar la millora en la prestació dels serveis públics que d'ell en depenen, donant la màxima prioritat a les

polítiques socials i a l'esforç col·lectiu per a superar la crisi econòmica. Els treballadors, els emprenedors i els sectors socials que més ens necessiten han de trobar-nos permanentment al seu costat.

I al partit correspon anar preparant les noves prioritats programàtiques per al proper mandat, estrènyer la relació amb la societat i especialment amb tots els sectors que aspirem a representar, explicar l'acció dels governs de Catalunya i Espanya, assegurar la bona gestió municipal i preparar la cita electoral del 2010 amb la voluntat d'esdevenir, per primer cop en la història, el primer partit de Catalunya en les eleccions al Parlament, com succeeix en les eleccions municipals, generals i europees. És un objectiu ambiciós i, per primer cop, al nostre abast. Entre d'altres coses perquè, liderats pel President Montilla, ja hem fet la definitiva prova del nou. ■

Ara hem de treballar en les noves prioritats, estrènyer la relació amb la societat, explicar l'acció del govern i preparar la cita electoral del 2010.

El finançament fa gran Catalunya

Declaració institucional del President de la Generalitat José Montilla, sobre el nou model de finançament.

Bona tarda, L'Acord sobre el finançament que el nostre Estatut exigia arriba a bon port. Finalment, tindrem un nou model plenament estatutari, des del primer dia. En aquestes, les meves primeres paraules vull, demanar-vos disculpes pel soroll i la incertesa excessius que, potser, entre uns i altres hem provocat. Sé que ha estat un procés llarg, massa llarg, difícil i incompreensible en molts moments. Canviar tot un model de finançament és complicat. Però no estem aconseguint.

Catalunya ha demostrat que sap dir no, quan toca. I que sap dir sí, quan la proposta és justa i estatutària. Aquest serà un gran acord... que farà gran Catalunya, la seva gent i els valors col·lectius que representem. Perquè garantirà, alhora, la solidaritat i la justícia. Aquest Acord és la victòria de la justícia. No era legítim, ni justificable, ni convenient penalitzar als que més aportem. Catalunya veurà, finalment, reconeguts els seus drets i el que és també molt important: els seus arguments i les seves raons.

Espero que algun dia la història jutgi com es mereixen aquells qui no han tingut cap escrúpol a minar i malmetre les bases de la convivència entre Catalunya i els altres pobles d'Espanya,

llençant contra el nostre país tantes mentides i tantes calúmnies. Aquells que fins i tot avui segueixen negant-nos el que és just. I també espero que es reconegui l'esforç de tots els que hauran fet possible aquest Acord. Jo ho faré. És de justícia. Les claus d'aquest èxit col·lectiu són diverses. I molts els protagonistes. El meu reconeixement al Govern d'Espanya que, malgrat les circumstàncies difícils, ha complert els compromisos bilaterals amb Catalunya. El suport de la societat civil ha estat clau: la seva exigència, la seva crítica constructiva, les seves aportacions i, finalment, el seu suport.

Perquè governar Catalunya no és una tasca només del seu Govern. Tots fem país, tots som responsables del seu destí i del seu futur. Vull agrair el treball dels màxims responsables de les forces polítiques que donen suport al Govern. Mantenint la fermesa i la coordinació imprescindibles. Rigor, força i ambició combinades, han fet imparable la força de Catalunya. Vull destacar, especialment, l'habilitat i la fermesa de la negociació encapçalada pel nostre conseller d'Economia, Antoni Castells. Està dirigint un procés negociador llarg i complex, per assolir els nostres objectius com a país. Aquest Acord ens permetrà obtenir, amb la màxima ambició, el que

preveu l'Estatut i compleix, escrupolosament, tots els seus preceptes. Catalunya, des del primer dia, rebrà uns recursos per sobre de la mitjana, i obtindrem una xifra que es correspon als més ambiciosos objectius que ens havíem fixat col·lectivament. Una xifra similar a la que havien indicat algunes de les més importants institucions econòmiques del país.

Com a President, vull dir-vos que tinc l'esperança que un cop tancat el llarg procés de negociació del nou finançament, viurem aquest èxit com un èxit de país, i convido tots els catalans a que el facin seu, més enllà de les lògiques partidàries. També convé treure lliçons d'aquesta llarga negociació, per a afrontar nous reptes. El treball rigorós, la tenacitat, la fermesa, la unitat política i la prudència combinada amb l'ambició legítima, converteix els reptes, en objectius; i transforma els objectius, en fets. Tindrem un nou finançament. Un bon Acord. Podem estar satisfets..., sí; però dediquem immediatament ja tots els nostres esforços a fer servir aquests recursos per garantir la cohesió social, per a lluitar contra la greu crisi que ens preocupa i per afrontar els reptes de la Catalunya del segle XXI. Moltes gràcies." ■

José Montilla, President de la Generalitat

"Amb l'acord de finançament, Catalunya ha fet un pas històric i CiU ha perdut tota la seva credibilitat"

Més de 4.000 milions d'euros són molts milions.

Són els diners que ens pertoquen en compliment de la nostra llei de lleis, l'Estatut. L'acord de finançament que hem tancat amb el govern socialista a Espanya, després de dures i llargues negociacions, fa justícia amb Catalunya. Finalment la Generalitat tindrà els diners que li corresponen per donar servei als ciutadans i ciutadanes d'aquest país, i els ciutadans veuran millor recompensat el seu esforç fiscal.

Per primera vegada a la història els catalans rebran recursos per sobre de la mitjana espanyola. El 2012 estarem més de cinc punts per sobre, i això sense deixar de ser solidaris amb la resta d'Espanya. Hem aconseguit un canvi de model que és la reproducció fidel de la lletra de l'Estatut. Un acord transparent, que el 2012 ens reportarà ingressos addicionals que poden superar els 4.000 milions d'euros, que té en compte que en els darrers anys la nostra població ha crescut

en un milió i mig de persones, que consagra la relació bilateral amb l'Estat i que reduirà un terç del dèficit fiscal que arrossega Catalunya.

Més diners per a més i millors polítiques socials?

Efectivament. Més diners per a l'Educació, la Salut, els Serveis Socials. Més diners per combatre amb més força la crisi. Més recursos que aniran destinats a millorar la vida de les persones, que són la prioritat del Govern, i a modernitzar el país. I pensarem especialment en els ciutadans que més estan patint: persones dependents, persones que s'han quedat sense feina, famílies amb pocs recursos i la gent gran, entre d'altres col·lectius.

El PP ens acusa als catalans d'insolidaris. CiU, en canvi, parla d'un acord insuficient que incompleix l'Estatut. En què quedem?

José Montilla

Tancat el nou model de finançament s'obren noves portes per a l'optimisme a Catalunya. Després de mesos de llargues i complicades negociacions, el Govern presidit per José Montilla ha parlat, una vegada més, amb fets: tancant un acord amb el qual el país podrà obtenir fins a més de 4.000 milions d'euros, el 2012. Una xifra històrica que posa en evidència l'obtinguda per CiU el 2001.

Més diners per a l'Educació, la Salut i els Serveis Socials. Més diners per combatre amb més força la crisi.

Dir que Catalunya és insolidària és faltar a la veritat perquè el 75% dels impostos que paguem els catalans aniran a parar al sac comú amb la resta de comunitats. El PP torna a fer una campanya anticatalana amb l'objectiu de sempre: erosionar el Govern de Rodríguez Zapatero, esgarrapar vots i recuperar la Moncloa. Fomentar l'anticatalanisme a Espanya és el recurs fàcil de dirigents com Esperanza Aguirre, Javier Arenas o Núñez Feijoo. Que el PP digui -com diuen alguns barons territorials o el propi Javier Arenas- que el nou finançament "sona a sardana" o és "el festival de la insolidaritat", per exemple, no ens sorprèn. Però malgrat no ser cap novetat, l'actitud dels populars no deixa de ser irresponsable. I ens sap greu. Ara, hi ha un fet que lamento encara més: cap dels atacs del PP contra Catalunya han rebut la resposta de CiU.

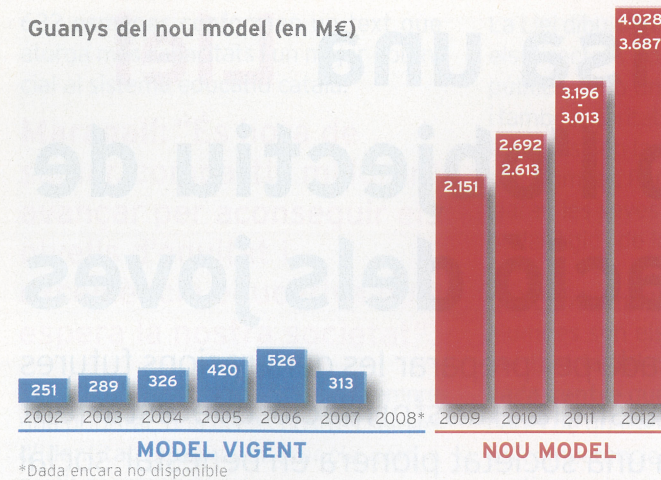
Ben al contrari, CiU també critica l'acord. CiU va decidir fa molts mesos que diria que no per una qüestió purament de tacticisme polític. Va decidir demanar la lluna des del primer dia, per poder justificar un "no", que tenien decidit de fa temps. Han arribat a donar fins a 11 xifres diferents. Però s'han quedat sols, amb l'excepció del PP. Els agents socials, representats per institucions del prestigi de la Cambra de Comerç o Foment del Treball, per citar-ne algunes, han donat la benvinguda al nou acord. Un acord, per cert, que en el primer any d'aplicació multiplica per vuit el rendiment del pacte que Artur Mas va tancar

amb Aznar l'any 2001, que era de poc més de 200 milions. **El sorprèn l'actitud de la Federació Nacionalista?** Em provoca més decepció que sorpresa. Em sap greu que un partit de tradició pactista, que sempre ha tingut un paper en els grans acords de país, opti ara per abandonar la centralitat i la moderació i quedar-se al marge. Volgudament, CiU s'ha exclòs de l'opinió majoritària. En aquest episodi han perdut tota la seva credibilitat. La gent ha vist que quan valoren què és bo i què no és bo per Catalunya, ho fan pensant en ells mateixos, no pensant en el país. L'actitud dels nacionalistes ha descol·locat fins i tot bona part dels seu electorat, fins al punt que enquestes que els mitjans han publicat recentment revelen que sis de cada deu votants de Convergència veuen bo l'acord de finançament. Un senyal més que el Govern ha fet les coses bé. I un símptoma més que a CiU alguna cosa va malament.

Confia en un canvi d'actitud de CiU?

Ho veig molt difícil, per no dir impossible, i en el Ple sobre finançament va quedar clar que CiU segueix apostant pel no, encara que als seus dirigents els costa molt explicar-se i justificar-se. Cada vegada més. Ja fa temps que CiU té posada la vista a les eleccions catalanes i que els interessos electorals han passat per davant de l'interès de país en l'escala de valors nacionalista. En la negociació del nou acord de finançament CiU ha jugat un paper més aviat trist: No ha volgut col·laborar amb el Govern en una qüestió cabdal, que quan ells governaven van tancar en fals i malament. Convergència confiava que no hi hauria acord o, com a mal menor, que hi hauria un mal acord. Cap de les dues hipòtesis s'ha acomplert i avui podem dir sense embuts que Catalunya té el millor model de finançament de la seva història. Un acord que, valgui la redundància, és històric perquè ha fet

Guany del nou model (en M€)

*Dada encara no disponible

possible un canvi de model i ha saldat un deute que Espanya tenia amb Catalunya. Era injust que els catalans paguéssim més que la mitjana i rebéssim menys recursos que la mitjana per atendre els nostres serveis. Això el nou model ho corregeix. I això fa història, per molt que CiU s'entesti a negar-ho.

Quin paper ha jugat el PSC en l'acord?

Som el principal partit del Govern i el gran negociador de l'acord de finançament ha estat un company nostre, el conseller Antoni Castells, que també és membre de la nostra Comissió Executiva. El propi conseller ha dit que l'acord és un pacte que ha tancat el Govern en el seu conjunt, una opinió que subscriv al cent per cent, perquè el nou finançament és la victòria de tots. I quan dic de tots vull dir del Govern, de les forces polítiques, dels agents socials i de la societat civil. L'acord representa la victòria de la justícia, una victòria que no va en contra de ningú, que no deixa perdedors pel camí. A Catalunya l'acord li va molt bé, és cert, però també és positiu per a la resta d'Espanya.

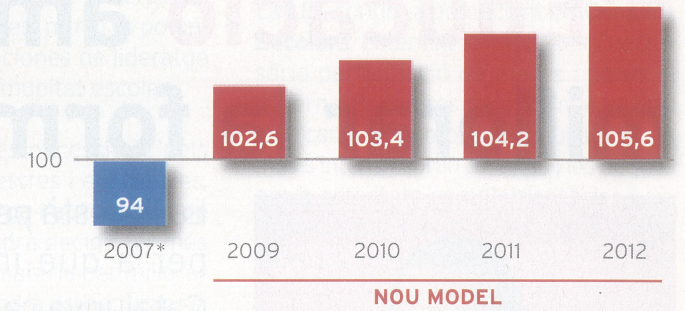
I els companys del PSOE?

Algú creu que el nou model de finançament s'hauria pogut pactar amb el PP? És més, algú pensa realment que l'acord que compleix escrupolosament l'Estatut hauria estat possible amb un altre president que no fos José Luis Rodríguez Zapatero? Algú s'imagina els dirigents del PP sortint en defensa de Catalunya com ha fet el ministre Manuel Chaves? Algú creu realment que amb Cristóbal Montoro Catalunya hauria pogut acordar el finançament que hem tancat amb Elena Salgado? Puc allargar la llista de preguntes. Amb el Govern socialista a Madrid hem mantingut discrepàncies i posicions diferents al llarg de la negociació, sí, però sempre des del respecte i la lleialtat institucional. Finalment ens hem entès perquè ells també han entès que el que estàvem demanant era just. I s'ha fet justícia, gràcies a la fermesa, idees clares i voluntat inequívoca del Govern de fer complir l'Estatut, així com de corregir injustícies.

El Dissabte Roig, el dia en què el PSC va omplir Catalunya de carpes per explicar què fa el partit des del Govern, va comportar una entrada massiva de nous simpatitzants al partit. Ho explica l'impacte del nou finançament?

Molt probablement aquesta sigui una de les raons que expliquen l'èxit de la campanya impulsada per l'Executiva del partit, tot i que no l'única, perquè hem de recordar que en les eleccions europees, que van ser abans de l'acord de finançament, també varem tenir un gran resultat. Des d'aquí vull felicitar els afiliats que van participar amb

Posició relativa de Catalunya en relació a la mitjana espanyola

entusiasme en aquesta campanya que va tenir lloc en més de 200 pobles i ciutats. L'entrada de milers de nous simpatitzants indica que la realitat política i social d'aquest país comença a ser percebuda d'una manera diferent. Aquestes persones, que els socialistes rebem amb els braços oberts, valoren la tasca que el PSC està fent al Govern de Catalunya i en les institucions on tenim responsabilitats: ajuntaments, per descomptat, Govern d'Espanya, diputacions, consells comarcals. Valoren que som el partit central i majoritari de Catalunya. Formen part de la Catalunya optimista i treballadora, que és la Catalunya més real.

Antoni Castells

I després del finançament què, President?

Continuar treballant. Ara toca prosseguir amb més intensitat que mai l'acció de Govern, que fins ara, cal dir-ho, ha estat intensíssima. La recent inauguració de la dessalinitzadora del Prat, la posada en marxa del túnel de Bracons, l'avenç de les obres de la Línia 9 del metro, el canal Segarra-Garrigues, l'aeroport d'Alguairre, el nou hospital de Sant Pau són exemples destacats del que estem fent. I tindrem el traspàs del servei ferroviari de Rodalí, un servei que afecta directament a milers de ciutadans i que ja està molt avançat. Si a això li sumem que, gràcies al compromís amb Catalunya del Govern socialista a Espanya, tenim una terminal magnífica a l'aeroport del Prat, la T-1; que l'AP-7 ja és de tres carrils entre Barcelona i Tarragona, i s'està ampliant pel nord, cap a Figueres; que la nova A-2 progressa per les comarques de Girona i que les obres de l'AVE avancen a bon ritme entre Barcelona i la frontera francesa, podem dir que tenim motius per estar satisfets. I tenim nova llei d'Educació, pactes nacionals per a la Immigració, per a la Recerca i per a l'Habitatge i, és clar, nou model de finançament. Podem sentir-nos satisfets de la feina feta i de la bona tasca que s'està fent, però no hem de caure en l'autocomplaença. Ara més que mai hem de treballar per enfortir el país, per fer-lo sortir de la crisi el més aviat possible i en les millors condicions possibles. Hem de mantenir la guàrdia ben alta perquè els temps difícils, malauradament, encara no han passat.

La llista de la feina feta és molt llarga...

I creixerà sensiblement al llarg del que queda de legislatura, que ningú no ho dubti. ■

L'executiva del PSC apleu al Conseller Castells per la seva gestió a l'Acord del Finançament

El Govern impulsa una **Llei d'Educació** amb l'objectiu de millorar la formació dels joves

Ernest Maragall

La Llei està pensada per preparar les generacions futures per a què impulsin la transformació que està fent Catalunya cap a una societat pionera en benestar social i en economia.

28 anys després de l'establiment de la Generalitat de Catalunya, per fi tenim una Llei d'Educació que ha de construir i definir un model propi al nostre país. Un model que reflecteixi algunes de les competències que l'Estatut atribueix a la Generalitat. Doncs tal i com ha dit Ernest Maragall es tracta d'una "Llei de país que és prolongació natural i dóna sentit a l'Estatut".

La LEC estarà vigent el proper curs escolar 2009-2010. El Govern aprovarà un

calendari per anar aplicant-la progressivament (amb un període màxim de vuit anys).

Una Llei que ha vingut de la mà del Conseller Ernest Maragall i que ha aconseguit l'acord entre els diferents partits polítics, després de dos anys i mig de treball, amb una majoria del 78%, (només PPC i Ciutadans han rebutjat el text sencer). Aquest consens assegura una Llei duradora en el temps i no subjecte a constants canvis o alternances en el govern.

Aprovació de la Llei al Parlament

632 esmenes conformen un text que atorga més capacitats i un major potencial al sistema educatiu català.

Maragall: "És hora de sumar, compartir, millorar i avançar per aconseguir els nivells d'equitat i excel·lència educativa que espera la nostra societat".

Per al PSC l'educació és i ha estat sempre una prioritat, una de les nostres senyes d'identitat que ens diferencia com a partit progressista i d'esquerres.

Hem apostat per garantir una escola de qualitat per a tots els infants i joves, doncs l'educació ha de servir com un favor de cohesió social i que afavoreixi la competitivitat de la nostra economia, potenciant el nostre model de producció a escala europea i internacional.

La LEC enforteix i renova les escoles catalanes, amb la clara intenció de generar un potencial humà que sigui l'eix d'una nova economia arrelada en el coneixement. Quant a la cohesió social, l'educació també ha de ser una eina per a la superació de les desigualtats ja siguin culturals, econòmiques o socials.

La Llei blinda la immersió llingüística, dóna més autonomia als centres educatius i amplia els concerts amb el sector privat, a més de fixar com a objectiu el 6% del PIB en vuit anys.

Per tant, reforçarà el català a l'escola, tot potenciant el plurilingüisme, doncs també es preocupa d'assegurar un bon aprenentatge d'una tercera llengua. El Català, doncs, serà la llengua vehicular de l'ensenyament tot i que els pares i mares podran sol·licitar que els seus fills rebin el primer curs d'escolarització bàsica o del segon cicle d'educació infantil en castellà quan aquesta sigui la seva llengua habitual.

No es tracta de canviar-ho tot novament, ni proposar nous models organitzatius. La LEC no modifica però permet les modificacions, doncs fa possible que cada escola decideixi les actuacions que ha de realitzar segons la realitat social que viu, i segons l'alumnat que tracta. Els centres han d'atendre la pluralitat de l'alumnat a través d'aquesta autonomia.

La Llei dibuixa un nou model de direcció, els directors i directores són autoritat pública, amb un règim jurídic específic i també autoritat en l'exercici de les seves funcions i en la defensa de l'interès del seu alumnat. Per aquest motiu es potenciaran les seves funcions de lideratge pedagògic i de la comunitat escolar.

Qui coneix millor les necessitats dels alumnes són els mestres i els centres, per tant **la Llei reforça l'autonomia de cada centre** que podrà decidir fer més hores de qualsevol matèria per millorar les competències, podrà estructurar-se, gestionar els recursos econòmics i organitzar-se segons les seves necessitats.

Es crearà i subvencionarà una oferta suficient de llars d'infants

Un altre aspecte destacat de la Llei és que iguala els centres públics i privats, considerant-los complementaris i englobant-los en la prestació del Servei d'Educació de Catalunya. Aquest Servei d'Educació abasta el conjunt d'ensenyaments obligatoris i els que es declaren d'interès públic, des dels 3-6 anys i els cicles de grau superior. Tot i que la prioritat dels socialistes és i continuarà sent enfortir l'escola pública. A més, s'estableixen els criteris per rebre concerts, marcant també unes preferències per accedir-hi, com per exemple l'escolarització mixta, un instrument específic per fer realitat la coeducació escolar.

La Llei d'Educació comptarà amb una memòria econòmica que deixa escrit que en 4 anys s'haurà de disposar d'una inversió pressupostària de 1000 milions d'euros més cada any.

Maragall i Maria Badia visiten un institut a Esplugues de Llobregat

Una aposta decidida per posar l'educació al servei de la ciutadania.

La LEC continua potenciant els **Consells Escolars**, entenent la important i necessària participació de mares i pares al govern dels centres docents, que hauran de "carta de compromís educatiu". A més s'intensificaran els ajuts i les beques per a activitats complementàries i extraescolars, i també els ajuts per a l'adquisició de llibres.

La millora dels centres requereix **més inversió**, i també més avaluació de tots els àmbits: alumnat, professorat, direcció, centres... regulada per l'objectivitat, el rigor i la transparència.

Tot això amb la intenció de garantir la millora dels resultats.

El paper dels ajuntaments també guanya importància amb la finalitat que la proximitat sigui un valor en la gestió diària de l'educació, participant en la planificació i en la matriculació. Una proximitat que també es veurà reflectida en la forma en que ens referirem als centres educatius, per exemple: parlarem d'escoles en comptes de CEIP's i d'Instituts en comptes d'IES. ■

La nova Llei planteja entre d'altres l'homologació dels sous (centres públics, concertats o privats) i un increment dels recursos destinats al sistema educatiu. També garanteix la cohesió social, la competitivitat, la corresponsabilitat, l'autonomia dels centres i la proximitat.

La T1 farà de Catalunya un país de referència al Mediterrani

L'aeroport de Barcelona esdevindrà un aeroport de primera divisió, dels més moderns i dels més preparats del sud d'Europa.

L'abril de 1994, es signa el Pla del Delta del Llobregat entre el govern central amb Josep Borrell com a Ministre d'Obres Públiques i municipal; el govern autonòmic de la mà de Jordi Pujol; i l'ajuntament d'El Prat amb ICV al capdavant. El Pla era un conveni per portar a terme el programa d'obres més ambiciós des dels Jocs Olímpics per fer del delta un nou motor de desenvolupament de l'àrea de Barcelona. Un acord històric fruit de l'esforç de consens entre tots tres governs, un consens que no va ser gens fàcil doncs CiU, tal i com publicaven els diaris el 1987, creia que donar la primera categoria a l'aeroport de Barcelona era perjudicial, una creença que va continuar el 2000, quan es va debatre la llei vigent d'aeroports al Parlament, on no es va incorporar cap referència a la gestió d'El Prat.

El document del 1994 ja incorporava l'inici de l'ampliació de l'aeroport del Prat, que no es va poder culminar en el primer termini previst per l'oposició de l'ajuntament de El Prat.

Dos anys més tard CiU signa amb el PP ara al capdavant del govern, el Pla del Majestic, tot i que la baralla continua, per els suposats problemes ecològics que l'ampliació podria suposar.

Un altre cop les administracions han de posar-se d'acord i el 1998 es signa una declaració conjunta per desbloquejar l'ampliació, en la que intervenen Rafael Arias Salgado, Jordi Pujol i els ajuntaments d'El Prat i de Barcelona amb Joan Clos al capdavant. Tot i que els Governos del PP i CiU van qualificar d'urgent aquesta ampliació no és fins 4 anys després quan José Maria Aznar col·loca la primera pedra de la tercera pista, i un any més tard tornen a posar una primera pedra, aquest cop de la nova Terminal i a mans d'Arias Salgado. Quatre mesos més tard, el març del 2004 **Zapatero arriba al govern, i és aleshores, amb un govern socialista a la Generalitat i al govern Central, quan l'esforç econòmic i de gestió fa que s'accelerïn les obres, finalitzant en cinc anys un projecte que portava en pactes i discussions deu anys.**

El 16 de juny per fi, s'inaugura la T1, una infraestructura emblemàtica i necessària que farà de l'aeroport de Barcelona un aeroport de primera divisió, dels més moderns i dels més preparats del sud d'Europa. La inauguració va comptar amb la presència del President del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, el Ministre de Foment, José Blanco i el President de la Generalitat, José Montilla.

Zapatero a més de destacar la importància d'aquesta obra "emblemàtica" que farà de l'aeroport d'El Prat "un dels millors aeroports d'Europa i referència del Mediterrani com a model aeroportuari", va assegurar que espera que aquest sigui un treball "compartit" entre Govern i Generalitat, tot apuntant al canvi de model de gestió que suposarà la combinació entre "la lògica descentralització i la incorporació de la societat civil", un model que segons el president estarà enllestit durant aquest any i en el que la Generalitat tindrà un paper "decisiu".

Zapatero: "no volem una Catalunya limitada en les seves oportunitats, amb infraestructures insuficients, sense desplegar tot el seu potencial de futur. La T1 ajudarà a treballar en l'objectiu d'una Espanya cohesionada que per ser-ho necessita una Catalunya forta, dotada de recursos i infraestructures".

Amb la T1 Zapatero compleix un compromís adquirit fa cinc anys, quan va assegurar que convertiria El Prat en un "gran aeroport de referència mundial", una gran infraestructura de la que, com va comentar el President, "avui podem sentir-nos orgullosos, des dels que van planificar-la els anys 90, els que van posar la primera pedra el 2003 o els que des del 2005, han apostat pel projecte

i han incrementat el ritme inversor".

Per la seva banda, José Montilla durant la inauguració va qualificar l'aeroport com la "porta al món de Catalunya". La T1 suposa una aposta per fer de l'aeroport un gran referent al Mediterrani, un fet que no seria possible sense "la justa reivindicació de la societat catalana, les administracions, les entitats i la indústria logística".

El Ministre de Foment, José Blanco, va afimar que la nova T1 és gairebé un "nou aeroport" perquè quatre de cada cinc avions que arribin a El Prat ho faran en les noves instal·lacions. Per Blanco la feina feta a la T1 és un exemple de "la modernitat, el disseny i el bon fer de Catalunya".

La T1 és una inversió de 1.258 milions d'euros que ha fet possible 544 mil

metres quadrats de superfície, 166 mostadors de facturació, 12 mil places d'aparcament. La T1 processarà 8.000 maletes per hora i crearà prop de 4.000 nous llocs de treball. La T1 rebrà més de 30 milions de passatgers a l'any, que sumat a les altres terminals farà que l'aeroport de Barcelona arribi als 55 milions de viatgers anuals. Una dada que s'espera pujar fins als 70 milions de passatgers el 2025, un registre que a l'actualitat només el supera Atlanta. En paraules del President Montilla la T1 suposa "la recuperació econòmica de Catalunya", al ser un equipament que "Catalunya necessitava fa molts anys". ■

Montilla: "amb aquest aeroport Catalunya potenciarà el seu rol de motor i locomotora de l'economia espanyola, ajudant a que aquesta sigui rellevant a nivell internacional"

Blanco, Hereu, Zapatero i Montilla, entre d'altres a la inauguració de la T1

Les Rodalies: un traspàs per millorar el servei dels viatgers

1 15 milions de passatgers l'any, l'equivalent a que cada ciutadà del Baix Llobregat agafi les Rodalies 3 cops a la setmana. 447 quilòmetres de vies utilitzades pels trens de Rodalies, l'equivalent a anar des de Barcelona fins a Pamplona; 123 estacions.

Aquestes dades mostren la importància del servei de Rodalies. Si el transport públic és la base de les polítiques socials perquè apropa oportunitats laborals i serveis públics a les persones amb més dificultats, les Rodalies són una peça estratègica en aquest engranatge, ja que milers de persones utilitzen cada dia les Rodalies per motius laborals o personals.

El passat 7 de maig, el President Montilla, i el Ministre de Foment, José Blanco, van acordar que el proper mes de gener, la Generalitat assumiria el servei de Rodalies. Aquest traspàs és segurament el més important des del traspàs de les carreteres del Ministeri d'Obres Públiques a la Generalitat als anys vuitanta. I a part de ser un traspàs important és un bon traspàs, per a tothom, per la Generalitat, pels treballadors de Renfe, per la qualitat del servei i per tant, pels ciutadans. És un bon traspàs pels catalans.

Per la Generalitat, és un bon traspàs perquè des del primer dia d'aquest, l'1 de gener del 2010, el Govern decidirà horaris i

freqüències per millorar la qualitat del servei de Rodalies, i nomenarà conjuntament amb Renfe, la direcció del servei. A més el traspàs serà gradual, i vindrà acompanyat d'inversions vinculades.

La gradualitat del traspàs consisteix en que el primer any, el 2010, la Generalitat es subrogarà al contracte-programa que actualment té Renfe amb el Ministeri de Foment. Quan finalitzi el contracte-programa, el 31 de desembre del 2010, la Generalitat decidirà si Renfe continua prestant el servei o si el presta una altra empresa. En aquest últim cas, els trens, el personal i els mitjans mòbils de l'empresa passaran a titularitat de la Generalitat. Si fos així, el contracte-programa es prorrogaria un any per poder fer tot el traspàs a una altra empresa de forma correcta i sense afectar el servei. En resum, si Renfe dona un bon servei, seguirà oferint-lo, si no, la Generalitat cercarà un operador que garanteixi una qualitat del servei al nivell que necessiten els ciutadans. Pel que fa a la utilització de les vies, que seguiran sent propietat d'ADIF (Administrador De Infraestructuras Ferroviarias), la Generalitat i aquest organisme signaran un acord marc tant per a la utilització d'aquestes com de les estacions.

El traspàs ve acompanyat per inversions, ja que el Ministeri ha aprovat recentment el Pla Rodalies, dotat de 4.000 milions

d'euros, i que representarà una millora important de la xarxa, amb la duplicació de la totalitat de les vies, amb l'adaptació per a discapacitats de totes les estacions i la creació d'una nova línia entre Castelldefels i Cornellà com a temes més destacats. A més, el Ministre Blanco s'ha compromès aquest mes de juny a impulsar la Línia Orbital Ferroviaria, que connectarà el Baix Llobregat, l'Alt Penedès, els dos Vallesos i el Maresme sense haver de passar per Barcelona. I d'aquí a uns anys, es posarà en servei la nova estació de la Sagrera, que serà l'estació intermodal de transport públic més important del Mediterrani. És un bon traspàs per als treballadors de Renfe, perquè el President Montilla s'ha compromès a garantir-los els drets adquirits quan siguin traspassats a la Generalitat.

És un bon traspàs pels ciutadans, perquè el traspàs equival a que la gestió, els horaris i les freqüències es decidiran a Catalunya, pensant en els ciutadans de Catalunya, i per tant, quan un servei és més proper a qui l'utilitza, aquest servei és de major qualitat. Per tant, és un bon traspàs per als ciutadans.

Per últim, aquest traspàs és una mostra més de la voluntat del PSC d'assumir els reptes que calen per transformar Catalunya. El PSC ha volgut rebre aquest traspàs, perquè és una garantia de millora del transport públic. Hi ha molts més exemples d'aquesta voluntat: l'esforç en millorar la inversió en recerca, doblant-la en només 6 anys. La innovació és motor del canvi econòmic o una negociació exigent i rigorosa del finançament, perquè aquest ha de ser l'adequat ara i en el futur, per garantir uns serveis de qualitat per als catalans. El PSC treballa per transformar Catalunya cap a un país més modern, amb més drets i serveis per als ciutadans, amb més oportunitats per a les empreses i els treballadors, una Catalunya forta davant dels reptes del Segle XXI. ■

Miquel Rodríguez Planas
Analista en infraestructures
Departament de la Presidència.
Generalitat de Catalunya

Ara més aigua, de més qualitat i més econòmica

Garantitzar el subministrament d'aigua a la ciutadania ha estat un dels objectius del Govern del President Montilla, cal recordar que el Govern de CiU durant 23 anys no va fer per pal·liar les èpoques de sequera.

La instal·lació, que ha entrat en funcionament aquest juliol i que serà la més gran d'Europa destinada a l'abastament urbà, podrà produir fins a 60 hm³ d'aigua anuals (uns 200 milions de litres al dia), prop del 17% del consum de l'àmbit metropolità, i donarà servei a 4,5 milions d'habitants. Amb la dessalinitzadora del Llobregat s'incrementa la disponibilitat d'aigua doncs s'optimitza l'acumulada en els embassaments.

Els ciutadans i ciutadanes no només podran veure les millores resultants de la posada en marxa de la dessalinitzadora en el gust i qualitat de l'aigua (doncs es reduirà la seva salinitat) sinó que també es reflectirà a les seves butxaques, perquè produirà un estalvi d'entre 35 i 45 euros l'any per llar en reparació d'electrodomèstics i canonades, en reducció

El President Montilla, a la inauguració de la dessalinitzadora

d'energia per escalfar l'aigua, en detergents, suavitzants, i en equips d'osmotització domèstics.

La construcció de la dessalinitzadora es va aprovar el 2005 i va ser una obra impulsada per la Generalitat, amb el govern Socialista al capdavant, per afrontar els problemes de subministrament i qualitat d'aigua a la regió metropolitana.

Serà la segona que entrarà en servei a Catalunya, després de la de Tordera (la Selva), més endavant s'afegiran dues dessalinitzadores més, la de Foix

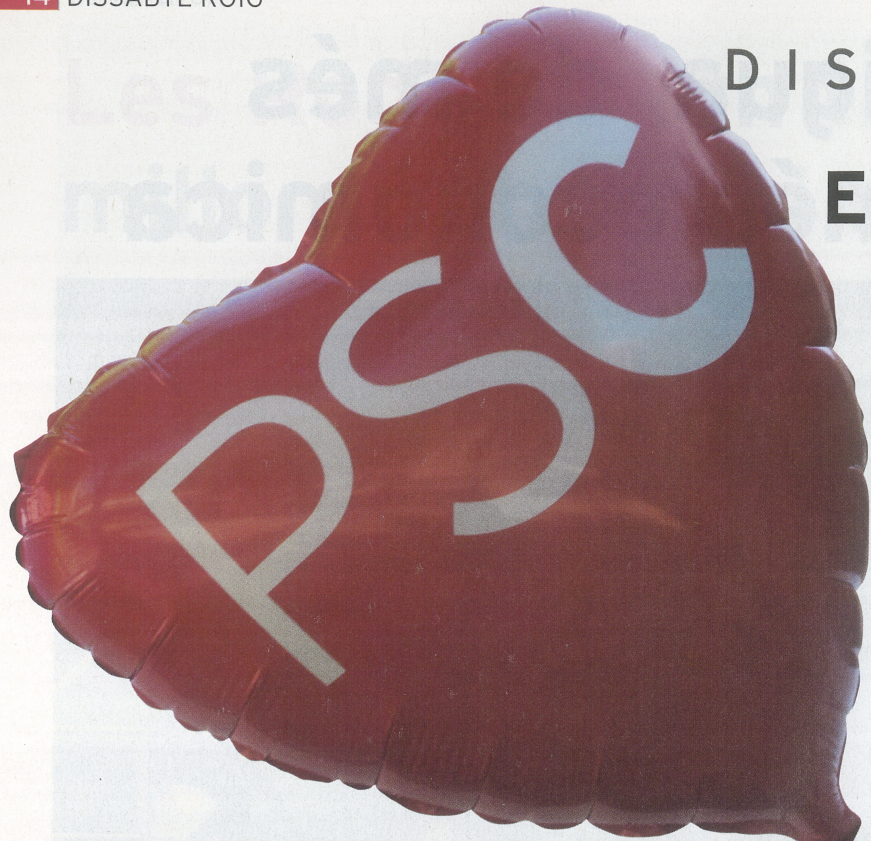
(Baix Penedès-Garraf) i la de Tordera 2, que juntament amb l'ampliació de l'actual de Tordera faran possible l'aportació progressiva de fins a 200 hm³ d'aigua més de cara al 2015.

El cost total de la nova dessalinitzadora ha estat de 230 milions d'euros, incloent la captació i les connexions amb la xarxa d'abastament, 150 dels quals (el 75% del cost específic de la instal·lació) han estat finançats amb Fons de Cohesió europeus. També hi ha hagut aportacions del Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino. ■

DISSABTE ROIG

El PSC fa 20.000 nous simpatitzants a tota Catalunya

Carpes a diferents punts de Catalunya

El PSC va omplir el dissabte els carrers de Catalunya de globus, fulletons i carpes del PSC. Tots hi van estar presents. Militants, simpatitzants, consellers, conselleres, diputats i diputades, senadors, alcaldes i alcaldesses socialistes.

222 municipis, 315 taules, es van mobilitzar més de 5.000 persones. Tot amb la intenció d'informar, d'explicar i fer arribar als ciutadans i ciutadanes la gestió realitzada pel Govern de la Generalitat de Catalunya amb José Montilla i el PSC al capdavant.

Jordi Hereu

Ernest Maragall

Celestino Corbacho

El Secretari d'Organització del PSC, José Zaragoza, va visitar diverses ciutats durant la jornada del 18 de juliol. Aquí a una de les diverses carpes que el PSC de Sant Joan Despí va organitzar al municipi

Carpes a diferents punts de Catalunya

Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a estar informats, per aquest motiu, el Partit dels Socialistes de Catalunya va posar en marxa aquesta Jornada d'Acció al carrer en la que a través del 250.000 díptics que es van repartir i de les explicacions dels companys i companyes que van participar a les carpes, es van donar a conèixer algunes de les tasques que ha dut a terme el Govern, com per exemple la inauguració de la Terminal T1 de l'aeroport del Prat i la inauguració del canal Segarra-Garrigues i algunes de les dades més destacables del nou sistema de finançament, un acord "històric" que fa que per primera vegada en 30

Carpes a diferents punts de Catalunya

anys, Catalunya estigui per damunt de la mitjana estatal de comunitats. Perquè, només en un any obtindrà el que el model de CiU va aconseguir en sis anys.

Una jornada que va suposar un gran èxit per al PSC i que va ser possible gràcies a la participació d'una molt bona part dels socialistes i les socialistes catalans. ■

La "Festa de la Rosa" cumple 20 años

Año 2000

Desde aquel domingo en el que no más de treinta personas de las agrupaciones de Cornellá, Sant Joan Despí, Viladecans, Gavà... se juntaron a comer una paella en la Pineda de Gavà, con la intención de pasar un domingo entre compañeros del partido... a las más de 20.000 que se reúnen cada año el tercer fin de semana de septiembre provenientes de todos los puntos de Cataluña, han pasado ya veinte años. Veinte años en los que la Festa de la Rosa

ha llegado a convertirse en uno de los encuentros más importantes del PSC que cada año reúne a militantes, simpatizantes y cargos del partido.

Por la fiesta han pasado presidentes del gobierno, de la Generalitat, ministros, consellers, candidatos... Entre otros: Zapatero, González, Borrell, Maragall, Montilla, Almunia, Chacón, Patxi López, Marcelino Iglesias, Joan Clos, Hereu, Corbacho, José Zaragoza, Manuela De Madre... Participan las 30 agrupaciones del Baix Llobregat, además de otras federaciones como Barcelona, Vallés, Maresme, Anoia, Hospitalet, Tarragona, Lleida... Además de las personas que deciden acercarse a la "fiesta" por su propia cuenta.

Bajo la lluvia o soportando un sol aplastante, el PSC no ha fallado nunca a su cita anual en la Pineda de Gavà, no han faltado nunca los bocadillos de la mañana, la parrillada, las migas, las actuaciones de entidades y grupos de diferentes puntos de Catalunya. Como tampoco los discursos políticos, los ideales, y los valores. Todo se refleja en una festa de la Rosa que este año llega a la veintena y que prevé volver a superar el número de asistentes. ■

Zaragoza: De las veinte ediciones de la fiesta de la Rosa pocas veces no hemos disfrutado de una fiesta agradable y soleada... pero justamente las dos veces que nos visitó Joaquín Almunia llovió como nunca... Recuerdo la imagen de compañeros en 1997 en mitad de la carretera mojado bajo la lluvia intentando organizar los autocares de las agrupaciones.

Montilla: "Amb tants anys de Festa de la Rosa he viscut de tot. Des de retrobar un familiar d'Iznájar que ara viu al Vallès que no havia vist en trenta anys (abans de venir a Catalunya), a anècdotes divertides com la que va protagonitzar Joaquín Almunia. Recuerdo, que poc després que comencés a parlar va baixar un llamp i va sonar un tro, tan fort, que va fer un salt sobre l'escenari. L'exclamació va ser general".

Celso González: "El primer año la fiesta se montó para 600 personas. Las mesas y las sillas las montamos mano a mano Zaragoza, Balmón, Poveda y yo. El segundo año eramos los mismo montando pero para 1500 y el tercero ya tuvimos que pedir ayuda para montar las mesas. Ha pasado de tener un carácter comarcal a ser una fiesta más de Catalunya".

PSC

FESTA DE LA ROSA

20 DE SETEMBRE

XX ANIVERSARI
PINEDA DE GAVÀ | 20.09.09

Què ha fet el govern socialista per pal·liar la crisi?

El govern ha impulsat més de 100 mesures

Montse Colldeforns
Diputada al Congrés

E Ara fa quasi dos anys del començament (oficial) als USA de la major crisi econòmica des de la famosa depressió dels anys 30. Ara ja sabem que de la fallida de les finances mundials a la del crèdit a les empreses, i de la manca de crèdit al dramàtic augment de l'atur, hem recorregut un camí molt costerut. A més, el crack particular espanyol -en forma d'enormes excessos immobiliaris- ens ha portat a una espiral d'atur, primer a la construcció, i a una caiguda del consum, començant pels bens de llarga duració com ara els cotxes, que ha continuat amb menys vendes en general i més atur. Crisi financera, després econòmica i després social.

Hi ha moltes més mesures, més de 100, algunes tant importants com assegurar el sistema financer i impulsar el crèdit (sense bombardejar de nou la sang al cos no hi ha recuperació possible) o l'augment en l'obra pública com ara el Fons d'Inversió Local donant feina i respir als 8.000 Ajuntaments d'Espanya. I moltes més amb ambició a mig i llarg termini, per a posar uns fonaments més sòlids a la nostra recuperació.

I bé; què ha fet el govern socialista aquests dos anys? "Les mesures preses pel Govern són les adequades. En

primer lloc ha adoptat moltes mesures per assegurar la protecció social, atès que hi ha uns 4 milions d'aturats i gairebé un milió no rep cap protecció. En segon lloc ha pres mesures de tipus financer...en tercer lloc, les mesures de suport a les administracions per a agilitzar els pagaments als proveïdors també eren necessàries." Són paraules del Sr. Barceló, president de l'Institut de l'Empresa Familiar (unes 100 empreses prou importants) de qui es pot dir que no ha d'estar "forçosament" a favor del govern. Ho deia no fa gaire en una entrevista a La Vanguardia.

Però l'he citat perquè vull aturar-me en el primer punt: "moltes mesures per assegurar la protecció social". Avanço que en una

pàgina és impossible explicar-les totes, i per tant començaré per la darrera, del 12 de juny passat:

augmentar el pressupost del Ministeri de Treball en 17.000 milions d'euros per garantir que tothom que hi tingui dret cobrarà la prestació d'atur. (són prop de 3 bilions de les antigues pessetes, o 3,5 vegades la nova terminal 1 del Prat!). I La taxa de cobertura de l'atur ha passat del 50 % l'any 1999 al 74% el 2008.

A més de les pensions i la garantia d'augment continuat de les pensions mínimes, l'altre gran acció complementària és el conjunt de les nostres prestacions socials. Cert que hi ha un milió de famílies amb tots els seus membres a l'atur, però també cal dir que més de tres quartes parts d'aquestes famílies tenen almenys un membre que és perceptor de rendes, percentatge que augmenta gràcies a l'ampliació del sistema de política social.

Diem que els treballadors no han creat la crisi: cert; i que

Els socialistes som garantia de la solidaritat que es necessita per fer front a la crisi.

per tant no haurien de pagar-ne les conseqüències; però hi ha un grup de treballadors més vulnerables que d'altres enfront la crisi: els recent arribats, els menys preparats, les dones, els més joves, els que tenen feines a precari -més de la meitat dels aturats ho estan perquè ha finalitzat el seu contracte-. També hi ha les persones dependents, o amb discapacitats, o amb malalties cròniques.... La

combinació de totes aquestes circumstàncies dibuixa un gruix de situacions socials, a cops molt dura i punyent, a la qual només podem fer-hi front des de polítiques socials potents i compromeses, com ara la Llei de la Dependència. I garantint que a nous problemes, per exemple que s'acabi la prestació d'atur, es trobaran noves maneres - per

exemple ajuts més formació - que no deixaran ningú sense ni mica de solidaritat col·lectiva. El que segur és cert és que els socialistes som la garantia d'aquesta solidaritat. ■

Zapatero a la intervenció al Congrés dels Diputats de Madrid

La Causa Comuna per la Catalunya del futur

Marina Geli

La Conferència Oberta ha d'esforçar-se per a que la gent la vegi com allò que realment és: una iniciativa d'obertura autèntica al debat i a la innovació.

Catalunya Causa Comuna és una iniciativa sorgida en el darrer Congrés dels socialistes, el juliol de 2008, en el que s'aprovà la convocatòria d'una Conferència Oberta per "imaginar i construir les idees i l'acció que facin realitat la gran Catalunya possible del segle XXI". Les activitats de Catalunya Causa Comuna van tenir el seu punt de partida el passat primer d'abril i es van realitzant a bon ritme, arreu de Catalunya.

Es tracta d'una iniciativa inèdita i valenta, si tenim en compte que és liderada per un partit que actualment assumeix moltes responsabilitats de govern. L'objectiu principal consisteix en establir una veritable consulta col·lectiva, una conversa compartida amb tots aquells i aquelles que vulguin parlar amb els socialistes. Aparentment, en l'actual context de crisi econòmica i creixent desafecció dels ciutadans vers la política, no es tracta d'una tasca senzilla. Però la resposta positiva que estem obtenint d'un ampli conjunt d'exponents de la societat resulta encoratjadora.

La Conferència Oberta ha d'esforçar-se per a que la gent la vegi com allò que realment és: una iniciativa d'obertura autèntica al debat i a la innovació. En contrast amb altres projectes basats en la política de màrqueting i en objectius electoralistes, la Conferència Oberta vol establir un diàleg autèntic, sincer i obert amb totes aquelles persones que hi volen participar. No volem cap sortida instrumental que no sigui, estrictament, el propi desenvolupament del diàleg col·lectiu. Volem anar construint una xarxa àmplia i activa de persones i activitats que ens permetin anar enraonant i discutint sobre els camins

Acte de la Conferència Oberta

Raimon Obiols

que Catalunya ha de recórrer en els propers temps. L'horitzó de Catalunya Causa Comuna depassa qualsevol intenció partidista o electoral. És, de fet, un horitzó més ambiciós: un horitzó col·lectiu, nacional.

La Conferència Oberta comença a ser una novetat important en la política catalana i suposa un gran repte per als socialistes. Al llarg i ample de Catalunya estem articulant noves maneres de enraonar i debatre amb la ciutadania. Els propers mesos veuran multiplicar-se els actes públics de la Causa Comuna a pràcticament totes les poblacions catalanes. Pretenem que hi participin uns 75.000 ciutadans i ciutadanes. Hem aplegat ja moltes persones en les nostres reunions. L'interessant i estimulante és, a més, que molts d'ells volen "repetir": volen continuar el diàleg, el contacte. Creuen que la Causa Comuna és una

iniciativa útil, estimulante i positiva.

I s'hi han trobat bé; s'ho han passat bé. El debat polític, la discussió ideològica, la posta en comú d'experiències i de bones pràctiques, la reflexió col·lectiva, poden esdevenir, de fet, divertits i apassionants. Estimulen la nostra intel·ligència col·lectiva. Poden dur a propostes i iniciatives concretes. Poden fer avançar les idees-força que recullen més consens, que mobilitzen més. Els temps canviants que estem vivint exigeixen aquests canvis en la forma de fer i entendre la política, innovant en els terrenys de la deliberació i la comunicació. Catalunya Causa Comuna vol impulsar nous mètodes de participació i debat, a través de reunions i a la Xarxa. Aquestes noves formes de connexió amb els sectors més dinàmics de la societat catalana han de servir per reforçar la confiança i la participació en el nostre

Tenim un gran repte per endavant: impulsar una Causa Comuna que compti amb el màxim nombre possible de ciutadans i ciutadanes, arreu de Catalunya. Entre tots ho aconseguirem. Comptem amb tu!

sistema democràtic d'autogovern, i per formular i difondre idees-força compartides sobre el nostre futur col·lectiu.

La conclusió principal que s'imposa, en aquesta primera etapa d'activitats de la Causa Comuna, és que quan es planteja una possibilitat autèntica de diàleg i debat, molta gent de bona voluntat, en la seva diversitat, s'hi afegeix amb interès, s'hi suma activament. La gent no sols té ganes sinó que té necessitat de parlar. Estem tirant endavant una iniciativa necessària i positiva des de tots els punts de vista.

El recorregut i l'amplària de la Conferència Oberta seran impressionants, ja ho veureu. ■

Raimon Obiols

Responsable del PSC de la Conferència Oberta i Eudodiputat

Diversos ponents a un dels actes de la Conferència Oberta

Josep Ma Sala: "El gran èxit de l'Escola Xavier Soto són els companys de partit amb coneixements en diferents àmbits que ensenyen als demés el que saben"

L'escola de Formació Xavier Soto ha tancat el curs acadèmic 2008-2009 amb 8.900 persones inscrites als seus cursos.

Amb aquest, fa ja nou anys que l'escola està en marxa i els seus resultats es superen any rere any. Durant aquest curs acadèmic l'escola ha realitzat 252 actes, (108 cursos, 43 tallers i 101 xerrades).

Destaca el "Màster en Lideratge per a la Gestió Política i Social" en el que han participat 38 persones i el curs d'especialització "Construcció del discurs polític: Comunicació personal i mediàtica", amb 14 participants; tots dos realitzats conjuntament amb la Universitat Autònoma de Barcelona, una col·laboració que suposa ser la primera escola de formació d'un partit polític que realitza cursos que obtenen crèdits que comptabilitzen (un sistema que estudien implantar altres escoles de formació d'altres partits).

Dins de les personalitats que han passat aquest any per les seves aules a impartir cursos o donar xerrades estan el primer secretari del PSC i president de la Generalitat, José Montilla, o el secretari d'Organització i Finances del partit, José Zaragoza.

Durant l'acte de cloenda que va tenir lloc a finals de juliol, en el que es van lliurar 1.011 diplomes als participants de l'Escola, el Secretari de Formació i Ciutadania del PSC, Josep Maria Sala, va comentar que "el gran èxit de l'Escola Xavier Soto són els companys de partit amb coneixements en diferents àmbits que ensenyen als demés el que saben". Tal i com va destacar Sala, l'escola es caracteritza per tenir una "àmplia oferta de cursos" que s'encarreguen de donar formació a

les bases del partit a més de "practicar la política de portes enfora", doncs en els darrers anys la feina de l'escola ha servit per establir acords amb diversos partits de Menorca, Marroc o Amèrica Llatina, entre d'altres. ■

Sala: "a Europa, a Espanya, a Catalunya, als Ajuntaments, i als sindicats, entre molts d'altres, i per respondre a aquestes necessitats com a partit, és imprescindible tenir militants, i militants ben formats".

Josep Ma Sala fa la cloenda del curs de l'Escola de Formació Xavier Soto

El PSC número 1 en ciberactivisme

L'aposta del PSC per les noves tecnologies és evident. No només hem modernitzat i actualitzat la nostra web sinó que a més som número 1 i referent quant a partits polítics en la majoria de portals a internet. El PSC té més de 450 webs territorials i sectorials, 424 blogs (dins la blogosfera socialista), més de 3.400 persones vinculades al perfil de facebook, més de 100 membres orgànics amb perfil de facebook i més de 100 grups orgànics al mateix portal. Pel que fa a twitter comptem amb 328 followins i 320 followers.

Aquestes dades queden molt per sobre des altres partits. CiU per exemple no arriba a les 261 webs, ni als 700 "amics" de facebook. Encara més per sota es troben ERC, ICS o el PP que no té web a nivell de Catalunya.

Un altre exemple que mostra intenció del PSC de continuar potenciant i sent pioners a la xarxa és la REDNET. Una jornada de teoria i pràctica sobre una eina o entorn de ciberactivisme; esta oberta a tota la militància socialista i públic en general. L'objectiu de tota RedNet és aprendre noves eines, visualitzar la realitat i accions concretes del PSC en aquest entorn i fer grup. Aquest mes de juny es va realitzar la tercera jornada de REDNET, amb l'objectiu de concienciar els assistents de la importància que tenen les xarxes socials per a la societat actual i com a eina per incentivar la comunicació horitzontal, major participació ciutadana...

3a Rednet

A més, especialment com a partit polític, hem d'informar, organitzar i mobilitzar tal i com es va comentar a la taula "Xarxes socials: estratègies i bones pràctiques", on es van mostrar estratègies existoses com les d'Obama i Patxi López.

La REDNET també permet visualitzar què estem fent com a PSC (a través de la taula "Experiències al PSC"). Doncs som el partit amb la Blogosfera més nombrosa i activa, més descentralitzat en

web i accions polítiques a la xarxa, amb més agrupacions a facebook, i el nostre perfil PSC a Twitter és molt actiu.

A nivell de transparència de dades, som l'únic partit auditat públicament (per OJD-Nielsen): el PSC a les xarxes socials (<http://www.socialistes.cat>); Causa Comuna (<http://www.causacomuna.cat>); Campanya Europea 2009 (<http://www.socialistesuropeus.cat>); Projecte del PSC de L'H de participació ciutadana (<http://www.respostessocialistes.cat>)

A la 3a Rednet, van participar diferents representants del món del ciberactivisme

Finançament

CATALUNYA APORTÓ MUCHO !

AQUEST ÉS EL MILLOR FINANÇAMENT... !

ÉS UN ACORD SÒLID

EL MODELO ESTABA OBSOLETO

ACEPTAMOS LA PASTA POR IMPERATIVO LEGAL... PERO...

¡ TENÍAMOS QUE VOTAR EN CONTRA TONTÍN !

UN CATALÁN VALE 2000 MADRILEÑOS

¡ RECHACÉMOSLO !!
¡ RECHACÉMOSLO !!

FINS QUE DONIN MÉS DINERS COM DIU EL MAS?

CAMBIARÉ EL MODELO CUANDO SEA PRESIDENTE

O NO

QUAN JO SIGUI PRESIDENT ...

ACONSEGUIRÉ ELS 5.000 ...! NOOOO...! 10.000...!

¡ EL PRAT ! ¡ LA RENFE ! TAMBÉ HISENDA...!

LA CATALUNYA NORD...
I SICÍLIA... !

¡ SARDENYA !

¡ A CADA CATALÀ LA CASA I L'HORTET...!

MAS...! EL CONQUERIDOR !

¡ ACONSEGUIRÉ UN CRÈIXPELS !
QUE EM MINVA EL CARISMÀTIC TUPÉ... !

DIGUES QUE SÍ MAS !
NO MIRS HAI MÉS ENLLA DEL TEU NAS !

MANE